

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

A határozat száma: Pfv.I.20.105/2018/6.

A tanács tagjai: . Harter Mária a tanács elnöke
. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró
. Varga Edit bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője:
Ügyvédi Iroda
(ügyvédi iroda címe;
ügyintéző: dr. Szabó Balázs Gábor ügyvéd)

Az alperes: alperes neve
(alperes címe)

Az alperes képviselője:
Ügyvédi Iroda
(ügyvédi iroda címe)
ügyintéző: Dr. Fórizs Zsolt ügyvéd)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
a felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:
ékesfehérvári Törvényszék
1.Pf.208/2017/7.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:
ékesfehérvári Járásbíróság
3.P.22.533/2016/16.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 978.260 (kilencszázhetvennyolcezer-kétszázhatvan) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A peres felek 2007. január 23-án életbiztosítással kombinált kölcsönszerződést kötöttek, amelynek alapján az alperes vállalta, hogy ingatlan építéséhez, felújításához, korszerűsítéséhez, bővítéséhez kölcsönt ad a felperesnek és a felperes perben nem álló adóstársainak. A kölcsön futamidejét 20 évben, nyilvántartásának devizanemét CHF-ben, a kölcsön összegét 5.000.000 forintban, 35.779 CHF-ben, a kölcsön változó kamatlábát évi 2,5%-ban, változó kezelési költségét 1,2%-ban, a kamat törlesztés várható összegét 68 CHF-ben, a kezelési költség törlesztés várható összegét 33 CHF-ben határozták meg. A kamat törlesztés és a kezelési költség törlesztés együttesen jelentette a törlesztő részletet, az első törlesztő részlet esedékességének napja 2007. március 23. volt, a további törlesztő részleteket havonta kellett a felperesnek és adóstársainak teljesítenie. Meghatározták a tőke törlesztés összegét és esedékességének időpontját is, a tőkét először 2017. február 23-án kellett teljesíteni. A kölcsön folyósításának egyik feltétele életbiztosítási szerződés megkötése volt, a felperesnek és adóstársainak biztosítási díjat kellett fizetnie a perben nem álló **Biztosító** Zrt.-nek, az alperesnek kellett fizetnie a kamatot és a kezelési költséget, a kölcsön fedezetét (tőke és járuléka) a biztosítóhoz befizetett biztosítási díjak befektetésével képződő biztosítási összeg jelentette, amelyet a biztosítási esemény bekövetkeztekor, ideértve a biztosítás lejáratát is, a kölcsöntartozás törlesztésére kellett automatikusan fordítani. A biztosítási díj szerződésszerű megfizetése esetén az esedékes tőketörlesztés a biztosító szolgáltatásaként kerülhetett az alpereshez. Az életbiztosítási szerződés a felperesnek a kölcsönszerződésből fakadó fizetési kötelezettségeinek fedezetéül szolgált. A kölcsön lejáratának napját 2027. február 23-ban, a kifizetési időszak időtartamát a szerződéskötés napjától számított 12 hónapban határozták meg. A peres felek megállapodása értelmében az egyedi szerződésben nem szabályozott kérdésekben az alperes mindenkor üzletszabályzatának, lakossági hitelekre vonatkozó általános szerződési feltételeinek és hirdetményének a rendelkezései az irányadóak, melyeket a felperes elfogadott. Az alperes 2006. augusztus 18-tól hatályos lakossági hitelek általános szerződési feltételeinek 6.5. pontja tartalmazta a kölcsön kamata meghatározásának képletét, a kamat megállapításának módját. Az általános szerződési feltételek 8.1. pontja értelmében az alperes a kölcsön összegét az egyedi ügyfélszerződés - illetőleg a biztosítókra vonatkozó szerződések - aláírását követően abban az esetben folyósította, amennyiben a kölcsönszerződés hatályba lépett és a kölcsönszerződésben előírt előfeltételek maradéktalanul teljesültek. A kölcsön folyósítása az utolsó előfeltétel teljesülésének igazolását követő 5 banki munkanapon belül történhetett. Az általános szerződési feltételek 10.1. és 10.2.

pontjaiban foglaltak szerint: ha a kölcsönszerződés alapján a kölcsön felvevő devizában nyilvántartott kölcsönt vett igénybe, az alperes a kölcsönt forintban, a folyósítás napján érvényes, az általa jegyzett deviza I. vételi árfolyam alapulvételével folyósította. Ha a folyósított kölcsön összegét a folyósításhoz kapcsolódó díj terhelte, a díj összegét az alperes a folyósítás napján érvényes, az általa jegyzett deviza I. eladási árfolyam alapulvételével állapította meg. Azon lakossági kölcsönök esetében, amelyek a kölcsön felvevő meghatározott mértékű forintban felmerülő fizetési kötelezettségének teljesítését szolgálják, az egyedi ügyfélszerződésben megjelölt kölcsönösszeg, a feltüntetett finanszírozási igény összegének a szerződéskötés napjára az alperes által jegyzett deviza I. eladási árfolyamon számított deviza ellenértékének 110%-a, azonban az alperes által folyósított kölcsön összege nem haladhatja meg az egyedi szerződésben finanszírozási igényként megjelölt forint összegnek a folyósítás napjára számított deviza ellenértékét. Az egyedi szerződésben megjelölt várható törlesztő részletek tényleges összege, valamint forintban meghatározott finanszírozási igény esetén a kölcsön tényleges összege a folyósítás napján érvényes deviza I. vételi árfolyamtól függött. A folyósított kölcsön, illetve a törlesztő részletek pontos összegéről az alperes a folyósítás napját követően írásban tájékoztatta a kölcsön felvevőt. A perbeli esetben a finanszírozási igény összege 5.000.000 forint volt. Az általános szerződési feltételek 10.4. pontjában foglaltak alapján a törlesztő részletek meghatározása devizában, megfizetése forintban történt, a törlesztő részlet forintban kifejezett ellenértékét az alperes az esedékesség napján érvényes, az általa jegyzett deviza I. eladási árfolyam alkalmazásával határozta meg. A kölcsönszerződés biztosítékként megkötött zálogszerződésben a kölcsön összegeként 35.779 CHF szerepelt.

- A felperes a kölcsönszerződéshez kapcsolódóan 2007. január 31-én közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot tett. A szerződésszerű visszafizetési kötelezettség elmaradása miatt az alperes a kölcsön jogviszonyt 2011. május 20-án közjegyzői okiratba foglaltan azonnali hatállyal felmondta és közokirat záradékolásával 2013. október 31-én végrehajtást kezdeményezett a felperes ellen.

A felperes keresete, az alperes védekezése

- [2] A felperes a Pp. 369.§ a) pontjára alapított keresetében az ellene indult végrehajtás megszüntetését kérte arra hivatkozással, hogy a végrehajtani kívánt követelés érvényesen azért nem jött létre, mert kölcsönszerződés sem jött létre a kölcsön tárgya meghatározásának hiányában, a szerződés nem tartalmazza költségként az árfolyamrést, a törlesztő részletet sem határozták meg egyértelműen, a kapcsolódó hitelfedezeti életbiztosítás esetében sem tartalmaz a szerződés arra vonatkozó rendelkezést, hogy milyen teljesítési kötelezettsége áll fenn e tekintetben.

- [3] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, érvelése szerint érvényesen szerződött a felperessel.

Az első- és a másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet, az ítéletet a felperes fellebbezését elbíráló másodfokú bíróság - lényegében helyes indokai alapján - helybenhagyta.
- A bíróságok azzal indokolták döntésüket, hogy a kölcsönszerződés tartalmazza a kölcsön összegét forintban és CHF-ben egyaránt, a kölcsön összege a folyósítás napján 5.000.000 forintnak megfelelő CHF összeg, melyet az alperes devizában tartott nyilván, de forintban folyósított, az azonban egyértelmű volt a felperes számára is, hogy a finanszírozási igénynek megfelelő forintösszeget kölcsönként megkapja. A finanszírozási igénynek megfelelő CHF összeget a szerződéskötés időpontjában a jövőbeni árfolyamváltozások ismeretének hiányában nem lehetett előre meghatározni, ugyanakkor az alperes megfelelően tájékoztatta a felperest arról, hogy a finanszírozott kölcsönösszeg legfeljebb 35.779 CHF lehet. Ez azonban nem jelentette azt, hogy a felperesnek nem a ténylegesen folyósított 5.000.000 forintnak, a folyósítás napján érvényes deviza vételi árfolyamon kiszámított CHF összegét, hanem annál magasabb, a 35.779 CHF összegnek megfelelő forintösszeget kellett volna visszafizetnie, mivel a felperes törlesztési kötelezettsége a ténylegesen folyósított összegben alapult. A szerződő felek az árfolyamváltozásra tekintettel egy biztonsági tartalékkal ellátott kölcsönösszeget határoztak meg, amelynek során a maximálisan igénybe vehető kölcsönösszeg pontosan megjelölésre került. A kétnemű árfolyam alkalmazásának kérdését időközben a jogalkotó rendezte, az elszámolás eredményeként a semmis szerződéses rendelkezések „kiestek”, az elszámolás eredményeként megállapított, már nem vitatható összegre folyik a felperes elleni végrehajtás. A felperes már nem hivatkozhat arra, hogy az árfolyamrés mint költség feltüntetésének hiányában a szerződés érvénytelen lenne. A felperesnek havonta kellett megfizetnie a törlesztő részletet, ami a kamat és a kezelési költség összegéből állt, a tőke első törlesztő részletét a szerződés megkötését követő 10. évben kellett kiegyenlítenie. A törlesztő részletek meghatározása a 35.779 CHF összeghez igazodott, az ennek figyelembevételével meghatározott törlesztő részlettel kellett számolnia a felperesnek, szerződéskötéskor a kölcsön törlesztő részletének meghatározása a maximális kölcsönösszeghez igazodott, azonban a törlesztő részlet alacsonyabb lehetett a ténylegesen folyósított kölcsönösszeghez igazodóan, viszont magasabb nem. A felperes a szerződés megkötésekor a maximális mértékű törlesztő részlettel számolhatott, ennek ismeretében dönthetett kötelezettségvállalásáról. A hitelfedezeti életbiztosítási szerződéssel kapcsolatos költségek, díjak egy része egyértelmű meghatározásának hiánya nem jelenti a szerződés egészének érvénytelenségét, legfeljebb részleges érvénytelenséget

eredményezhet, ennek pedig az a következménye, hogy az adott költséget az arra jogosult nem számíthatja fel, a végrehajtás megszüntetésének ezen indok miatt nincs helye, esetleg korlátozásának lehetne helye, azonban a felperes a végrehajtás korlátozását nem kérte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [5] A jogerős ítélet ellen - hatályon kívül helyezése, elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatása, a keresetnek helyt adó határozat meghozatala, másodlagosan az elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezése, az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítása iránt - a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Érvelése szerint: az elsőfokú ítélet indokolása formális, a bíróság a szerződés érvénytelenségére vonatkozó állításait tételesen nem cáfolta jogszabályi rendelkezésre hivatkozással ítélete indokolásában. A másodfokú bíróság ítélete indokolásában nem szerepel utalás sem a régi Ptk. 205.§ (2) bekezdésére, bár ő erre a jogszabályi rendelkezésre hivatkozott. A kölcsönszerződés nem jött létre, ha létre is jött, semmis. A szerződés adataiból az állapítható meg, hogy ha a folyósítás napján a 35.779 CHF átváltásával folyósítandó forint összeg meghaladja az 5.000.000 forintot, akkor ő nem kapja meg a 35.779 CHF-et, hanem ennél kevesebbet kap, azaz konkrétan nem határozták meg a kölcsön adott deviza összeget, az lehet 35.779 CHF, de annál kevesebb is. Nem jelölték meg a kölcsön összegét forintban sem, hanem egy „forintlimitet” állapítottak meg, a szerződés nem tekinthető forintban meghatározott kölcsönszerződésnek, de nem határozható meg a kölcsönösszeg devizában kifejezett egyenértéke pontosan, kiszámítható módon. Ugyanakkor a devizaösszegeből sem számítható ki pontosan az annak megfelelő és folyósítandó forint összeg, csak abban az esetben, ha az mértékét tekintve nem éri el átszámításkor az 5.000.000 forintot. Mivel a kölcsönszerződés nem tartalmazza a szerződés lényeges elemét, a kölcsön tárgyát, így a szerződés nem jött létre. Szerződésükben a folyósítás időpontját sem rögzítették pontosan, az alperes egyoldalú cselekménnyel maga dönthette el a folyósítás napját. A szerződés megkötésekor nem tudhatta, hogy milyen kölcsönösszegre kötött szerződést, milyen összeget fog az alperes folyósítani, mert amennyiben a forint/CHF árfolyama kedvezőtlenül változik, akkor nem a szerződésben rögzített 35.779 CHF-et fogja megkapni.

A kölcsön tárgyának meghatározása hiányában semmis a szerződés: az 5.000.000 forintot csupán finanszírozási igényként jelölték meg, a 35.779 CHF kölcsönösszeg az általános szerződési feltételek 10.1. pontja alapján nem felel meg a ténylegesen folyósított kölcsön összeg alapján számított és nyilvántartott deviza ellenértéknek. Az alperes az általános szerződési feltételeiben rendelkezik arról, hogy a későbbiekben fogja a ténylegesen folyósított forint összegnek megfelelő deviza ellenértékét meghatározni, ez viszont

azt jelenti, hogy a kölcsön összege forintban meghatározott és csupán a nyilvántartás érdekében számítják azt át devizára, ugyanakkor a szerződés egyedi része az 5.000.000 forintot csupán finanszírozási igényként tartalmazza. Amennyiben tehát az alperes egy általa egyoldalúan meghatározott összeg folyósítására jogosult, nem tekinthető a kölcsön összeg egyértelműen meghatározottnak. Ha a szerződésben a kölcsön összegét legalább forintban egyértelműen meghatározták volna, a folyósítás napján ismert árfolyam alkalmazásával a kölcsön összege meghatározható lehetne, ami így megfelelné az 1/2016. PJE jogegységi határozatban foglaltaknak.

A szerződés a törlesztés megkezdésének időpontjára, továbbá az első törlesztő részletre nem tartalmaz egyértelmű meghatározást, csupán a várható összegről rendelkeztek, ez arra utal, hogy nem feltétlenül a tényleges törlesztő részletet határozták meg. A szerződés megkötésének időpontjában az ügyleti kamat, az annuitásos számítási módszer és az egyéb feltételek figyelembevételével legalább az első törlesztő részlet összegét egyértelműen meg kellett volna határozni.

A hitelfedezeti életbiztosítás körében a szerződés rendelkezést nem tartalmaz, hogy neki milyen teljesítési kötelezettsége áll fenn ezen költség tekintetében. A deviza eladási és vételi árfolyamok közötti különbségből eredő árfolyamrés megfizetése terhelte, viszont ennek mértékét sem a szerződés, sem pedig az egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat nem tartalmazza. A közjegyző CHF devizanemre rendelte el a végrehajtást, ugyanakkor a végrehajtó forintban tüntette fel a tartozás összegét, ebből következik, hogy a végrehajtani kívánt követelés nem jött létre érvényesen. Az elszámolás és a forintosítás megtörtént, ő kizárólag a végrehajtás megszüntetését kérte, ami indokolt is, a végrehajtás korlátozásának hivatalból nincs helye.

Eljárási szabálysértésként az indokolási kötelezettség teljesítésének elmaradása mellett hivatkozott a bizonyítékok értékelésének módjára is, amivel összefüggésben álláspontja értelmében a jogerős döntés a bizonyítékok helytelen, téves és okszerűtlen értékelésének eredménye. A pertárgy értékeként, az illeték számításának alapjaként 600.000 forintot jelölt meg.

- [6] Az alperes felülvizsgálati ellenkéreme a jogerős ítélet hatályban tartására és felülvizsgálati költsége megfizetésére irányult arra utalással, hogy a szerződés tárgyát és a részleteket kiszámítható módon meghatározták, a folyósítás időpontjával kapcsolatos kifogások alaptalanok, a felperesnek az eljárásjogi szabálysértésre hivatkozása ténybeli és jogi alapot nélkülöz.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [7] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [8] A Pp. 270.§ (2) bekezdésében és a 275.§ (3) bekezdésében foglaltak együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot

anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt megalapozhatja; utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.

[9] Az adott esetben a jogerős ítéleti döntés nem jogszabálysértő, a Kúria egyetért annak helytálló indokaival is, azokat megismételni nem kívánja, csupán a felülvizsgálati kérelembe foglalt többirányú érvelés kapcsán mutat rá a következőkre:

[10] A régi Ptk. 205.§ (2) bekezdése általános érvényű kötelmi jogi rendelkezést tartalmaz, amely szerint a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. A felperes e vonatkozásban arra hivatkozott, hogy nem jött létre a szerződés, mert nem tartalmazza a kölcsön tárgyát. tekintettel arra, hogy a felek kölcsönszerződést kötöttek, az elsőfokú bíróság nem a régi Ptk. általános kötelmi rendelkezését, hanem a kölcsönszerződésre irányadó speciális rendelkezést, a régi Ptk. 523.§ (1) bekezdésében foglaltakat hívta fel ítélete indokolásában. Abban az esetben, ha a kereset elbírálására, a jogvita eldöntésére a vonatkozó speciális jogszabályi rendelkezés irányadó, nem szükséges a speciális rendelkezés alkalmazásán túl az általános jogszabályi rendelkezés felhívása.

Arra vonatkozó álláspontját, hogy a szerződés tartalmazza a kölcsön tárgyát, az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta. A felperes fellebbezését elbíráló másodfokú bíróság ítélete indokolásában visszautalt az elsőfokú bíróság helyes indokaira, emellett nyomatékosította az elsőfokú ítéleti megállapításokat.

A kifejtettekből következően nem állapítható meg az indokolási kötelezettség sérelme arra tekintettel, hogy a bíróságok az általános kötelmi rendelkezés felhívása helyett az adott szerződés típusra irányadó speciális jogszabályi rendelkezést hívták fel, és mindkét bíróság kellőképpen meg is indokolta az ítéletét.

[11] A felperes és a perben nem álló adóstársai ingatlanhoz kapcsolódó munkálatok finanszírozása érdekében vettek fel kölcsönt az alperestől. A kölcsön összegéhez az adósok kívántak hozzájutni az alperes kölcsön konstrukciói közül a perbelit választották, a szerződő felek megállapodását követően alá is írták a szerződésükről készült okiratot. Ehhez képest a felperes nem bizonyította, hogy nem az 5.000.000 forint összegű kölcsönhöz kívánt hozzájutni és nem állapítható meg az sem, hogy nem jött létre a szerződés az azt aláíró felek között.

A szerződés tárgya meghatározott, kiszámítható volt, ebből következően létrejött a szerződés. E körben az első- és a másodfokú bíróság részletes indokai kiegészítést nem igényelnek, csupán annyiban pontosítja a Kúria a másodfokú bíróság álláspontját, hogy a szerződő felek kölcsönszerződést kötöttek.

- [12] Helytállóan mutatott rá mindkét fokú bíróság, hogy a szerződő felek meghatározták a szerződés tárgyát; a [11] pontban kifejtett indokok e vonatkozásban is irányadók. A perben eljáró bíróságok megalapozottan jutottak arra a következtetésükre, hogy a kölcsön összege a folyósítás napján 5.000.000 forintnak megfelelő CHF összeg volt, a másodfokú bíróság részletes magyarázatát adta annak, hogyan kellett érteni a szerződésben foglaltakat.
- A szerződés alapján a felperes és adóstársai devizában nyilvántartott kölcsönt vettek fel, az alperes a kölcsönt forintban, a folyósítás napján érvényes, az általa jegyzett deviza I. vételi árfolyam alapulvételével folyósította.
- A szerződés nem annak aláírása napján hatályosult, hiszen a kölcsön folyósításának több előfeltétele volt, az előfeltételek teljesítésében a felperesnek és adóstársainak kellett elől járniuk. A kölcsön folyósítása az utolsó előfeltétel teljesülésének igazolását követő öt banki munkanapon belül történhetett. A szerződés megkötésének időpontjában a szerződő felek nem tudhatták, hogy a kölcsön folyósításának előfeltételei mikor teljesülnek és azt sem, hogy aznap milyen árfolyam fog érvényesülni, ezért a szerződéskötés napján nem lehetett azt megmondani, hogy az 5.000.000 forint finanszírozási igénynek a kölcsön folyósítási időpontjában milyen CHF összeg felel meg, de ez nem jelenti azt, hogy nem határozták meg a kölcsön tárgyát, hiszen a CHF összeg a forint összeg és a folyósítás napján érvényes deviza I. vételi árfolyam alapulvételével kiszámítható, ekként meghatározott. A felperes és adóstársai érdekét is szolgálta az a tény, hogy a folyósítási feltételek teljesülésének igazolását követő öt banki munkanapon belül folyósította az alperes a kölcsönt, hiszen ezzel nem vált parttalanná a kölcsön folyósításának időpontja.
- A szerződés tárgyának a felek által alkalmazott meghatározási módja megfelel a 6/2013. és az 1/2016. PJE jogegységi határozatokban foglaltaknak is.
- [13] A szerződő felek a kölcsön összegén túl meghatározták a kölcsön változó ügyleti kamatlábát és a változó kezelési költséget (százalékos formában), továbbá a kamat és kezelési költség törlesztés várható összegét is CHF-ben. A kamat és a kezelési költség törlesztése együttesen képezte a törlesztő részletet, amit havi rendszerességgel kellett teljesíteni, az első törlesztő részlet esedékességének napja 2007. március 23. volt. A kamat és a kezelési költség változása miatt csak a szerződéskötéskori törlesztő részletet tartalmazhatta a szerződés, azonban a további részletek a szerződés adatai alapján kiszámíthatóak voltak. A felülvizsgálati érveléssel ellentétben a perbeli szerződés egyértelműen tartalmazza a törlesztés kezdő időpontját, továbbá a kezdő törlesztő részletet. A további részletek összegét azért sem lehetett szerződéskötéskor meghatározni, mivel a kamat és a kezelési költség törlesztésével egyidejűleg a tőkét nem kellett törleszteni, a tőketörlesztést először 2017. február 23-án kellett

teljesíteni. A kölcsön folyósításának egyik feltétele életbiztosítási szerződés megkötése volt, a kölcsön fedezetét a biztosítóhoz befizetett biztosítási díjak befektetésével képződő biztosítási összeg jelentette, amelyet a biztosítási esemény bekövetkeztekor a kölcsöntartozás törlesztésére kellett automatikusan fordítani. A biztosítási díj szerződésszerű megfizetése esetében az esedékes tőketörlesztés a biztosító szolgáltatásaként kerülhetett az alpereshez.

A szerződő felek a szerződésben a törlesztések összegét kiszámítható módon határozták meg.

[14] A [13] pontban kifejtettek értelmében a kölcsön folyósításának egyik feltétele életbiztosítási szerződés megkötése volt, amely életbiztosítási szerződést a **Biztosító** Zrt.-vel kötötte meg a felperes. Ez a perbeli kölcsönszerződéstől eltérő külön jogviszony volt, az életbiztosítási szerződés tartalmi elemeit az azt megkötő szerződő felek határozták meg, az alperesnek nem volt olyan kötelezettsége, hogy a perbeli kölcsönszerződésben az életbiztosítási szerződésből a felperest terhelő fizetési kötelezettségről rendelkezzen.

[15] A kirovó pénznem (CHF) és a lerovó pénznem (HUF) eltérése sem eredményezi a szerződés érvénytelenségét, hiszen a szerződés szerint a részleteket CHF-ben, azaz a kirovó pénznemben kellett megállapítani, melyeket forintban, azaz a lerovó pénznemben kellett megfizetni.

Az árfolyamrész kérdését a DH 1 és a DH 2 törvények rendezték, a jogalkotó - utólag - kiküszöbölte és orvosolta - továbbiak mellett - a folyósított kölcsön, illetve a meghatározott törlesztő részletek összegében jelentkező tisztességtelen elemet, nem csak a múlt, hanem a jövőre nézve is rendezte az alkalmazandó deviza átszámítási árfolyamot. Az árfolyamrész tisztességtelenségének kérdésére polgári perben már visszatérni nem lehet.

[16] Mivel az alperes a perbeli kölcsönt forintban nyújtotta, de CHF-ben tartja nyilván, követelését CHF-ben kérte végrehajtani, amelynek megfelelően a közjegyző CHF devizanemre rendelte el közokirat záradékolásával a végrehajtást, azaz a végrehajtható okiratban CHF devizanem szerepel. Ennek akadálya nem volt, hiszen a Vht. 163/A.§ (1) bekezdésében foglaltak értelmében a végrehajtás során befolyt összeget a kifizetés napja szerint érvényes, a végrehajtói letéti számlát vezető hitelintézet által jegyzett deviza vételi árfolyam figyelembe vételével, a végrehajtható okiratban foglalt pénznemben kell a végrehajtást kérőnek kifizetni. Ezzel nem ellentétes az, hogy a végrehajtó az általa készített iratokban a tartozás összegét forintban tüntette fel.

[17] Az előző pontokban kifejtettek értelmében a perben korábban eljáró bíróságok eljárási szabálysértést nem követtek el, indokolási

kötelezettségüket teljesítették, a felperesnek egyéb eljárási szabálysértésekre vonatkozó érvelése konkrétumok hiányában nem értelmezhető. A bíróságok feltárták az érdemi döntés meghozatalához szükséges tényállást, ennek során nem sértették meg a Pp. 206.§ (1) bekezdését, tekintve, hogy a döntés alapjául szolgáló tényeket a rendelkezésükre álló okiratok alapján rögzítették. Azaz a megállapított tényállás alapja elsősorban a perbeli szerződés, melynek rendelkezéseit kellett a bíróságoknak eljárásuk során értelmezni, döntésüket tehát nem mérlegelés útján hozták meg. Mindezek szerint a felülvizsgálati kérelemben megjelölt eljárási szabálysértések nem állapíthatók meg.

- [18] A felülvizsgálati eljárás kapcsán hangsúlyozza a Kúria: a felülvizsgálati illeték számításának alapja nem a felülvizsgálati kérelemben megjelölt 600.000 forint, hanem a Pp. 24.§ (2) bekezdés g) pontjának megfelelően a „végrehajtási összeg”, azaz a végrehajtási ügyérték, amely a jelen esetben 9.782.574 forint. Csupán utal arra a Kúria: ha a felülvizsgálati eljárási illeték számításának alapja 600.000 forint lenne, azaz nem érné el a Pp. 270.§ (2) bekezdésében, a felülvizsgálat feltételeként előírt 3.000.000 forintot, a jogerős ítélet felülvizsgálatára nem nyílt volna lehetőség.
- [19] A kifejtettekből következően a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [20] A Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazásra kerülő Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes viseli a saját felülvizsgálati költségét és köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amely költség az alperes képviselőjét ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjának összege. A Kúria a munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (1), (5), (6) bekezdéseiben, valamint a 4/A.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel állapította meg, arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.
- [21] A felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet (Kmr.) 13.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a 14.§-ban foglaltak alapján az állam viseli.
- [22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. október 24.

. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. előadó bíró,
dr. Varga Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

BB

bírósági ügyintéző